

10. Imunita

- imunologie vznikla z mikrobiologie
- planeta mikroorganismů, téměř 3 mld let bez jiných organismů, uhlíku vázaného v mikroorganismech je 2x více než ve všech ostatních organismech
- mikroorganismy jsou všudypřítomné jako patogeny, symbionti, komenzálové... neoddělitelní od vyšších organismů (včetně genomu)
- 10 bakteriálních buněk na 1 lidskou, 1-1,5 kg hmotnosti člověka, cca 1000 druhů, 1g půdy obsahuje 10^9 bakterií v 7000 druzích, v mořské vodě jen 160 druhů
- během nemocí se snižuje počet druhů střevních bakterií, změna složení druhů může výrazně usnadnit uzdravení – probiotika (bakterie mléčného kvašení, hl. laktobacily, bifidobakterie) + prebiotika (podporují růst prospěšných bakterií, např. sacharidové složky - inulin), synbiotika – obsahují pro- i prebiotika
- transplantace fekální mikrobioty pacientům se střevní infekcí
- život bez bakterií je složitý – nevyzrálá imunita
- rezistence na antibiotika je 30 000 let stará – vzorky z ledu – geny rezistence se v životním prostředí běžně vyskytují, proto nyní tak častá – nová antibiotika selektují preexistující rezistenční determinanty (existují bakterie rezistentní až na 100 antibiotik)

- I na povrchu kůže velmi čistotného člověka žijí až desítky gramů různých druhů bakterií a jiných mikroorganismů, po umytí sice jejich počet klesá, ale záhy dosáhne původních hodnot.

Tab. 2 Nejdůležitější zástupci mikroflóry žijící na kůži zdravého člověka

Acinetobacter, Aerococcus
bacily, klostridie, korynebakterie
Micrococcus, Peptostreptococcus
Propionibacterium
stafylokoky, streptokoky
houby: *Candida, Malassezia*

Šíma 2006

- Mikrobiom osídlující kůži, dýchací cesty, urogenitální a gastrointestinální trakt představuje primární regulátor zdraví a nemoci.**
- Schopnost obrany integrity se označuje jako imunita (u rostlin a mikrobů často jako rezistence).

Primární lymfoidní orgány

- Kostní dřeň
 - Kmenové buňky
 - Myeloidní prekursory
 - Lymfoidní prekursory
- Thymus (brzlík)
 - Dva typy tkání
 - Kortex
 - Dřeňová oblast

Sekundární lymfoidní orgány - systémové

- Slezina
 - Vychytává mikrobiální podněty z krve
 - Červená pulpa (větší) - makrofágy
 - Bílá pulpa – T a B-lymfocyty
- Lymfatické uzliny
 - Zde se buňky IS setkávají s antigenem
 - Vznik specifické imunitní odpovědi

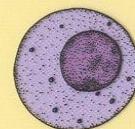
Slizniční imunitní systém

- MALT (**Mucosa Associated Lymfoid Tissue**)
- GALT
- BALT
- to znamená že, imunitní buňky jsou v krvi, ale i na kůži, sliznicích, močopohlavních cestách apod. (chrání obrovské plochy)
- tvoří rozhraní mezi organismem a vnějším prostředím

pluripotentní ("všeumožňující")
kmenová buňka kostní dřeně

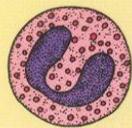
leukopoéza

myeloblast

promyelocyt

granulocyty

eozinofilní

(žírné
buňky)

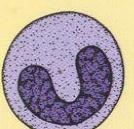

bazofilní

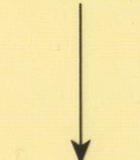

neutrofilní

monoblast

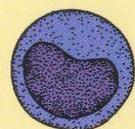

monocyt

makrofágy

lymfocyt

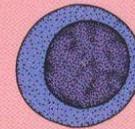

B-buňky T-buňky
změněno

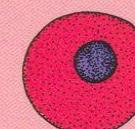
nespecifická
odolnost

podpora
odolnosti

erytropoéza

proerytroblast

erytroblast

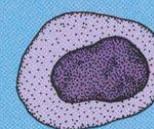

erytrocyt

specifická
odolnost

transport O₂

trombopoéza

megakaryoblast

megakaryocyt

trombocyty

srážení krve

Buňky imunitního systému - charakteristiky

Morfologické (mikroskopické) odlišení

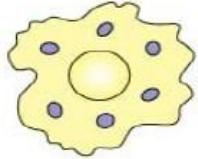
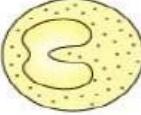
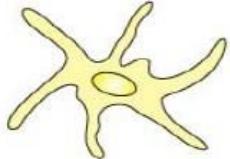
Cell	Activated function	Cell	Activated function
Macrophage 	Phagocytosis and activation of bactericidal mechanisms Antigen presentation	Eosinophil 	Killing of antibody-coated parasites
Dendritic cell 	Antigen uptake in peripheral sites Antigen presentation in lymph nodes	Basophil 	Unknown
Neutrophil 	Phagocytosis and activation of bactericidal mechanisms	Mast cell 	Release of granules containing histamine and other active agents

Fig 1.4 part 1 of 2 © 2001 Garland Science

Fig 1.4 part 2 of 2 © 2001 Garland Science

Buňky imunitního systému

- **Neutrofilní granulocyty**
 - žijí velmi krátce v krvi, rychlé vykonání funkcí a odbourání
 - primární ochrana **proti extracelulárním bakteriím**
 - fagocytóza (intracelulární zabíjení), funkce v primárním zánětu
 - CD66 pozitivní, neexprimují MHC-II proteiny (**neprezentují Ag !**)
- **Eosinofilní granulocyty**
 - obrana **proti velkým parazitům** (prvoci, tasemnice...)
 - uvolnění lytických enzymů z granulí / umí i fagocytovat
 - uplatňují se **při alergických reakcích**
- **Basofillní granulocyty**
 - v granulích heparin a histamin: funkce **při zánětu (rozšíř. cév)**
 - prezentace antigenu (specifická / získaná imunita - T-b.)

Buňky imunitního systému

- **Monocyty (mobilní) → makrofágy (tkáňové)**
 - fagocytóza patogenů / nádorů / apoptotických tělisek, obnova tkání
 - prezentace antigenu (specifická / získaná imunita - T-b.)
 - **APC (antigen-prezentující buňky)**
 - CD14 pozitivní, adherence na sklo a plast
 - produkce cytokinů / aktivace po působení vlastních i cizích cytokinů
 - obrana **proti extracelulárním i intracelulárním patogenům**
- **Dendritické buňky**
 - **APC v tkáních** - vychytávání Ag
 - migrace do uzlin, prezentace APC a vývoj imunitní odpovědi
- **Žírné buňky (heparinocyty, mastocyty)**
 - tkáňová obdoba basofilů

Buňky imunitního systému – LYMFOCYTY

- **T-lymfocyty (CD3+)**
 - řízení a rozhodování v I.S.
 - Subpopulace - Th (CD4+) Tc (CD8+)
- **B-lymfocyty (CD19+, CD20+)**
 - příjem, zpracování a prezentace antigenu (APC)
 - schopny zpracovat rozpustný/solubilní Ag (oproti dalším APC)
 - produkce protilátek
- **NK buňky (CD56+)**
 - vypadají jako T-buňky ale NEmají T-buněčný receptor (CD3-)
 - rozpoznání a likvidace (jako Tc) míst s malou expresí/bez MHC-I (*tj. místa s nádory, viry napadené buňky*)

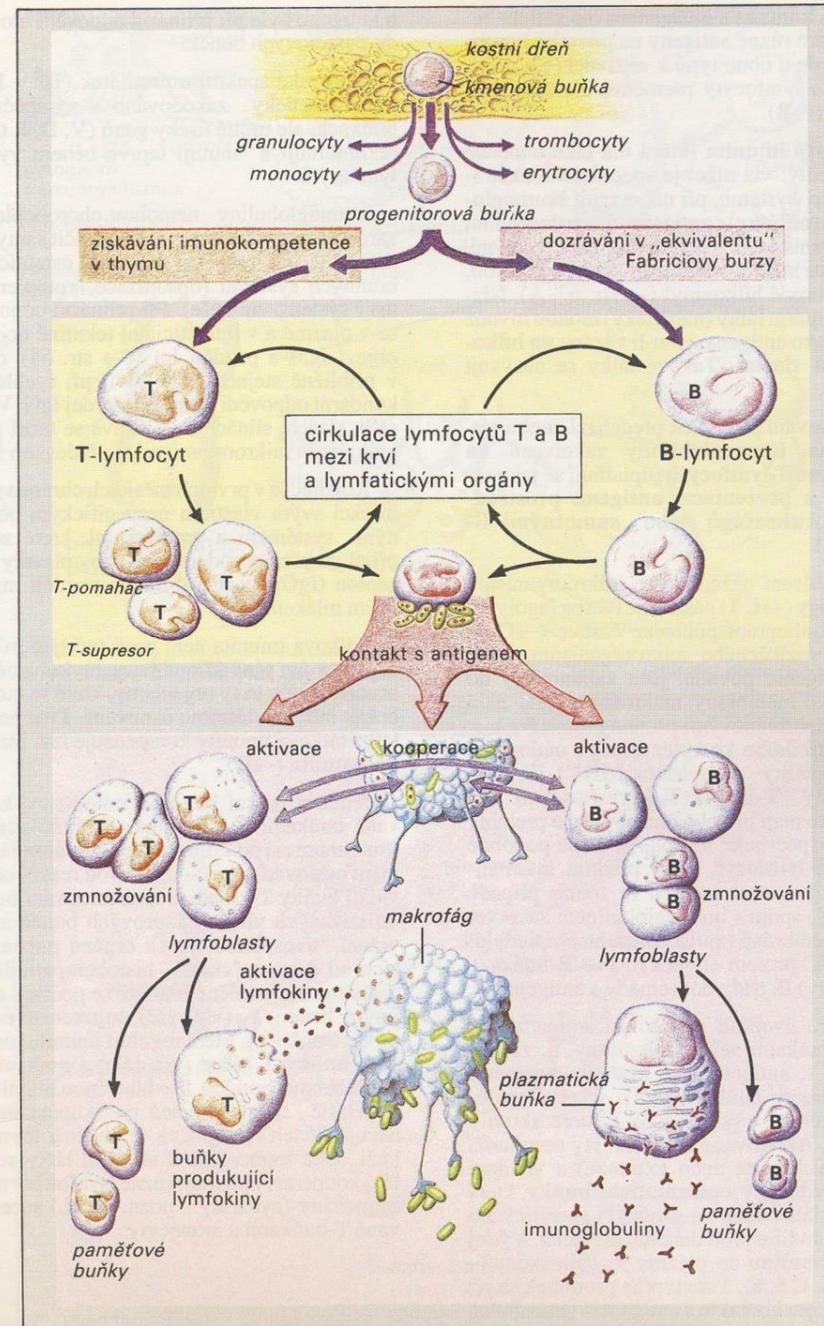
Buňky imunitního systému

	objem který tvoří v buněčné složce krve (%)	podskupiny a synonyma	funkce	klasifikace
				morfologicky funkčně
basofily	V krvi vzácně, více v epitelech kůže plíc a trávicího traktu		Uvolňují histamin, podléjí se na zánětlivých a alergických reakcích	
neutrofily	50-70 %	polynukleární leukocyty	Fagocytují a ničí bakterie. Odumřelé neutrofily vytvářejí hnus.	granulocyty fagocyty
eosinofily	1-3 %		Fagocytují a ničí cizí částice. Účastní se při likvidaci parazitů a spoluúčastní se alergických reakcí	
monocyty	1-6%	Monocyty jsou prekurzory makrofágů	Fagocytují mikroorganismy ale také odumřelé buňky vlastních tkání. Prezentují antigen	agranulocyty buněky cytotoxické b.
lymfocyty	20-35%, většina však v lymfatických tkáních	T-lymfocyty (cytotoxické b. a pomahači), B-lymfocyty (plazmatické buňky)	Specificky rozpoznávají antigen prezentovaný na povrchu APC. Vytvářejí protilátky	antigen prezentující cytotoxické b.
dendritické buňky	Newyskytuje se volně v krvi, pouze v tkáních	Nazývány také Langerhansovy buňky	Prezentují antigen a tím aktivují lymfocyty	

1.1. Typy a funkce leukocytů v imunitním systému člověka.

Imunitní mechanismy

- **Nespecifické**-evolučně starší
 - Součásti: fagocyty, NK, komplementový systém
 - Nevzniká imunologická paměť
- **Specifické**-evolučně mladší
 - Součásti: T, B-lymfocyty, protilátky
 - Vzniká imunologická paměť

Imunitně významné molekuly

Obratlovci:

- vztah patogen-hostitel: větší variabilita znamená vyšší odolnost (extrémní zvýšení variability ale naopak škodí)
- hledání sexuálních partnerů: lepší zbarvení znamená více potomků
- čichem jsou schoní rozpoznat vhodnou kombinaci genů, příbuzní jedinci jsou méně atraktivní

MHC geny (od chrupavčitých ryb)

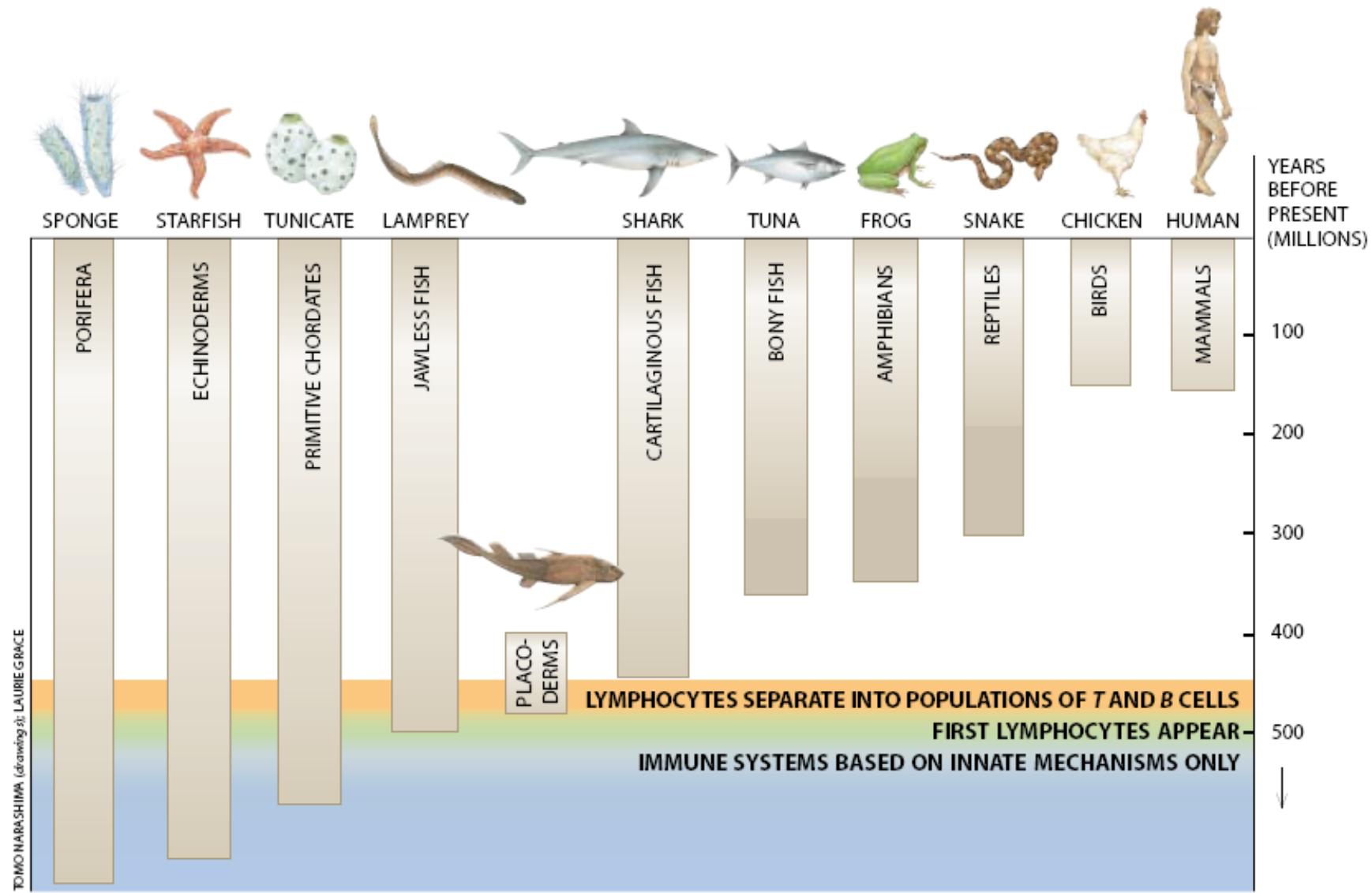
Toll-like receptory (od kostnatých ryb)

Molekuly v IS – odlišení „vlastního“ od „cizího“ = MHC

- **Buňky těla nesou na povrchu proteiny MHC**
 - Major Histocompatibility Complex (také „HLA“ – Human Leukocyte Antigens)
 - VŠECHNY buňky těla nesou MHC-I
 - APC buňky nesou navíc MHC-II (tj. mají MHC-I + MHC-II)
- **Funkce MHC**
 - značka příslušnosti bb. k organismu
 - zpracování a vystavení Ag
 - MHC-I → prezentace CD8+ T-buňkám
 - MHC-II → prezentace CD4+ T-buňkám
- **Variabilita ve struktuře MHC**
 - genetická „příbuznost“ → možnost transplantací orgánů
- **Buňky I.S.**
 - naučí se rozpoznávat vlastní MHC (T-b., NK-b.)
 - dokáží rozpozнат MHC s navázaným Ag a reagovat (T-b)
 - „cizí“ MHC v těle: velmi silná reakce (transplantace ...)

Přehled - hlavní molekuly imunitního systému

- *Glykoproteiny MHC I a II tříd (= HLA u lidí) – viz dříve*
- *Toll-like receptory*
- **Ag-specifické receptory** na povrchu T- a B- buněk (TCR/BCR)
- **Protilátky** (Ab) / Imunoglobuliny (Ig) - produkce B-b.
- **Receptory pro Fc fragmenty Ig** - různé buňky
- **Cytokiny** - různé bb, vč. bb IS
- **Receptory pro cytokiny** - různé bb, vč. IS
- **Komplement** (C) & receptory pro C (různé bb.)
- **Adhezivní molekuly**
- **Kostimulační molekuly**
- **Interleukiny**

Přirozená / Nespecifická imunita

nespecifická imunita:

- evolučně starší, vyskytuje se v různých formách v celé živočišné říši od bezobratlých po savce

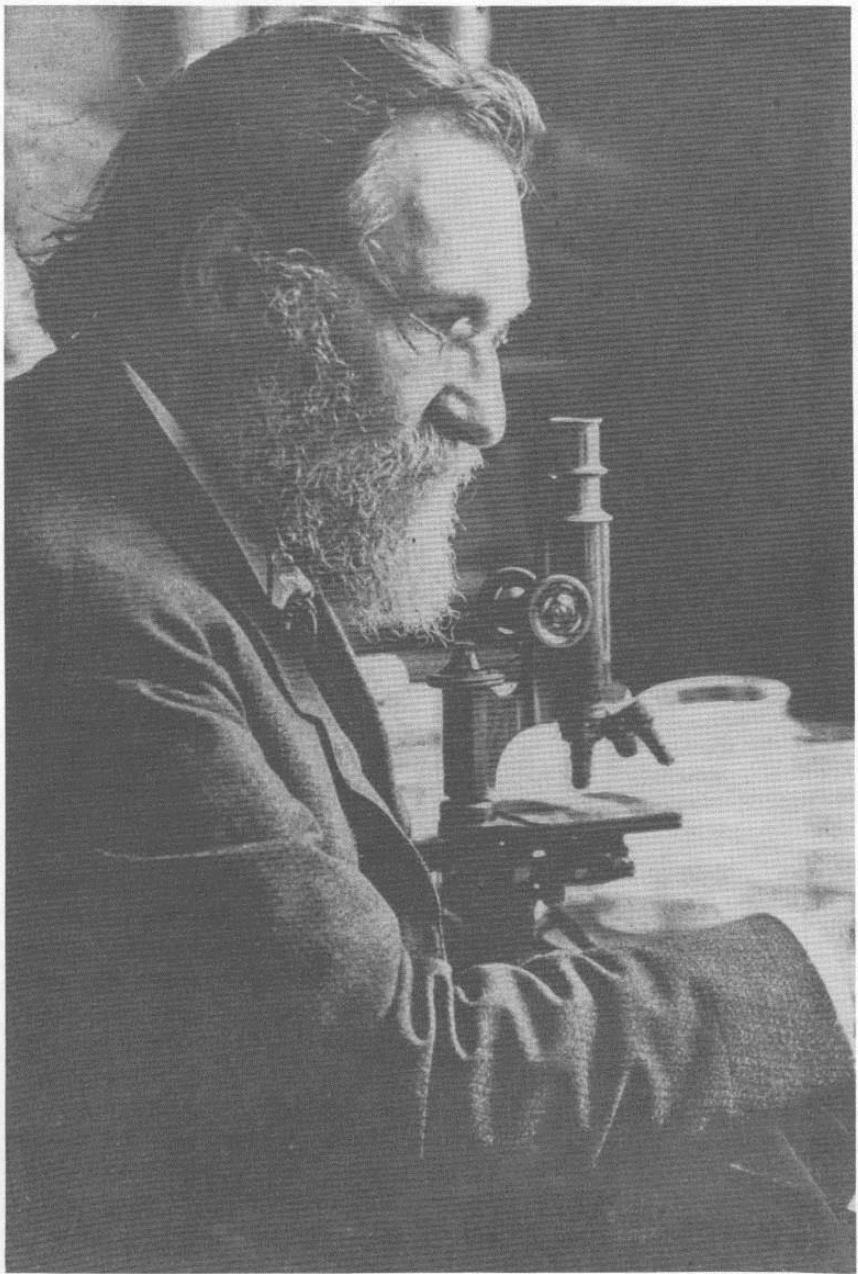
základní charakteristiky:

- je vrozená
 - organismus ji má od narození
 - nezáleží na tom zda se s onemocněním či patogenem potkal
- není specifická
 - buňky zasahují stejným způsobem proti všem cizorodým částicím
- nemá imunologickou paměť
 - zásah proti antigenu vždy se stejnou silou, i když je opakován

Nespecifická imunita

způsoby realizace:

- kůže:
 - hraniční vrstva oddělující organismus od zevního prostředí, vytváří pro mnoho mikroorganismů nepříznivé prostředí
 - mechanická ochrana
 - pot – baktericidní (organické kyseliny, močovina, soli)
- sliznice:
 - enzym lyzozym ve slinách a slzách
 - HCl v žaludku
 - kyselý sekret pochvy
 - hlen na povrchu sliznin dýchacího a trávicího traktu
- fagocytóza:
 - pohlcování cizorodého materiálu specializovanými buňkami
 - monocyty, makrofágy, eosinofílními a neutrofilními granulocyty

Elie Metchnikoff (Courtesy National Library of Medicine)

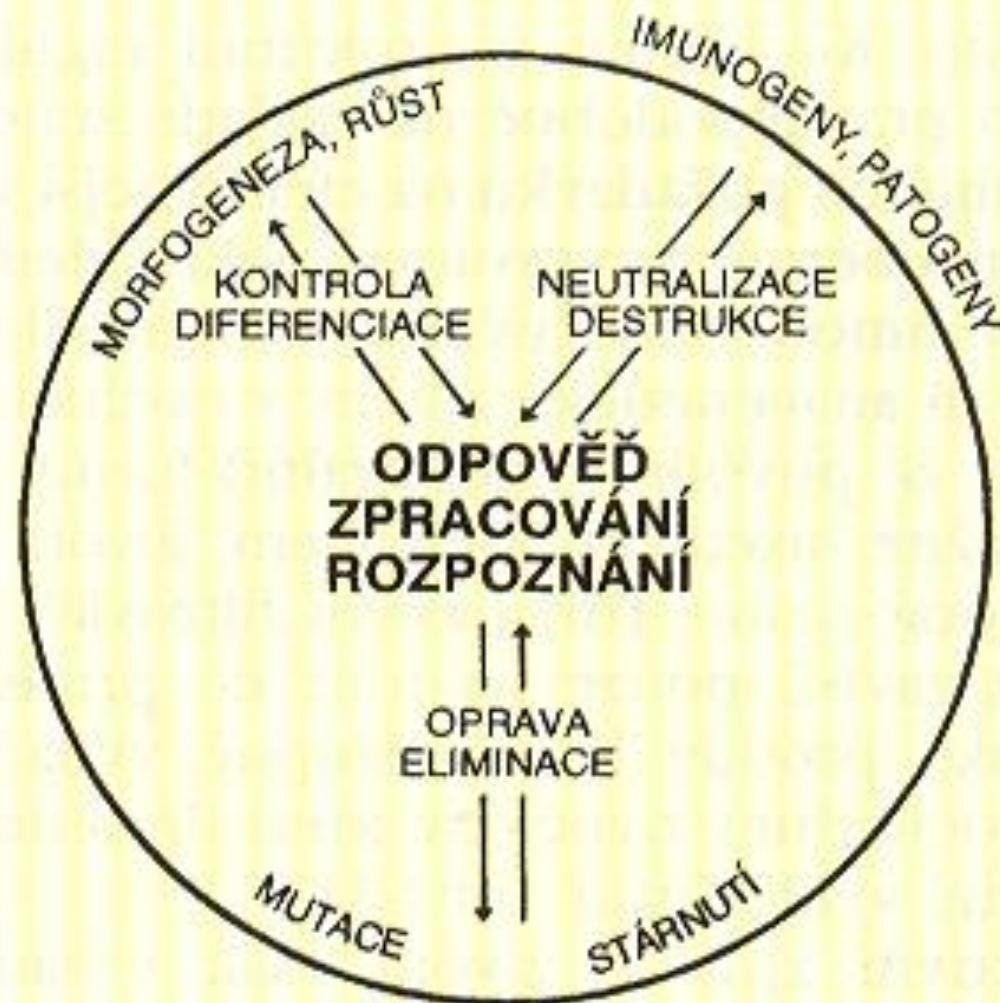
Ilja Mečníkov

poprvé použit pojem
fagocyt

Původ z řeckých slov
phagein – jíst
cytos – buňka

Buněčná podstata imunity

ÚLOHA IMUNITNÍHO SYSTÉMU

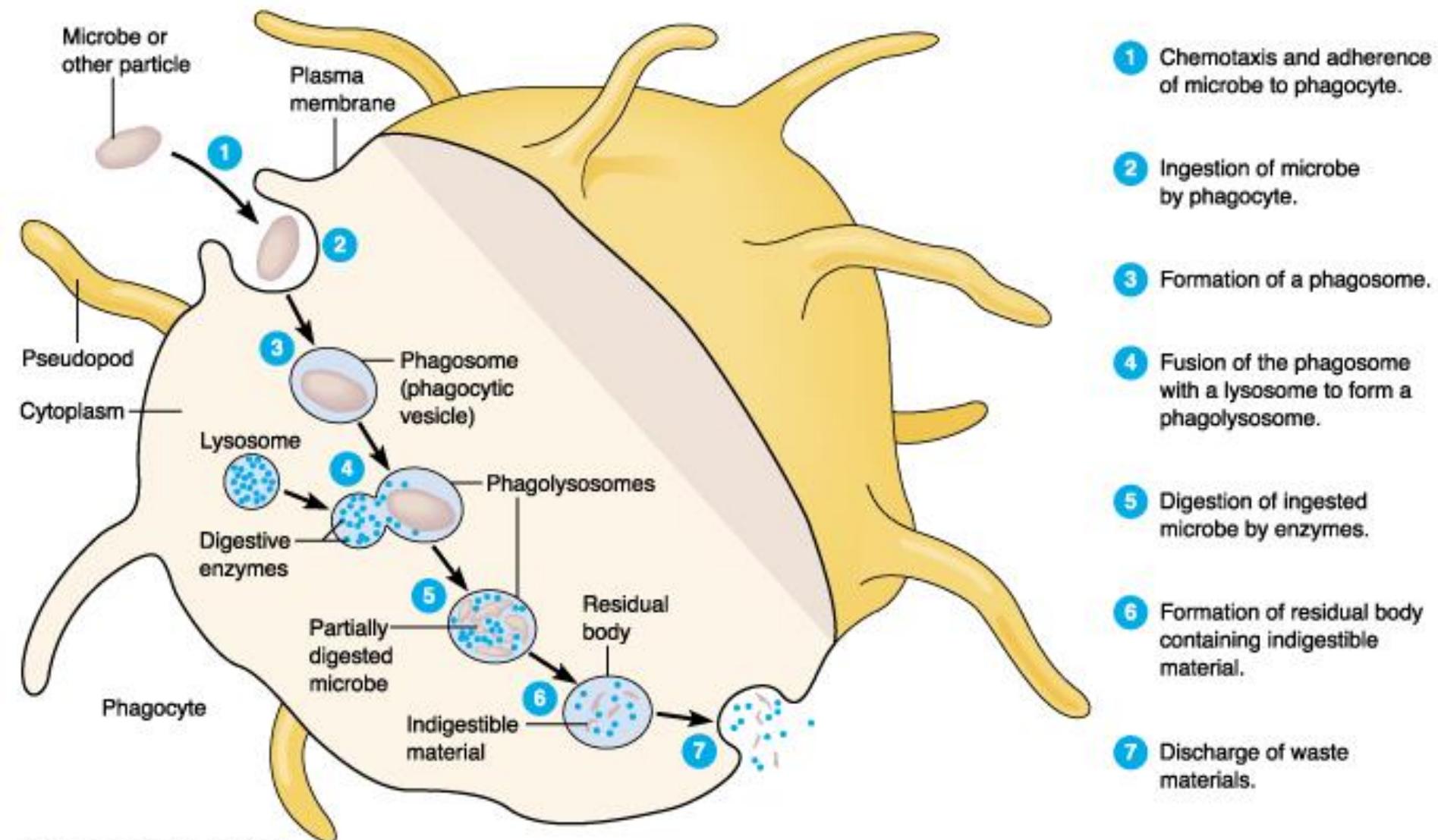

- proces, při kterém specializované buňky organismu, tzv. **fagocyty**, rozpoznávají, pohlcují a zpracovávají cizorodý materiál ($>1 \mu\text{m}$) po jeho vniknutí do organismu
- nejstarší a nejúčinnější mechanismus nespecifické imunity od jednobuněčných po obratlovce
- integrální součást fyziologických reakcí organismu
 - podléhá řídícím signálům ostatních složek imunitního systému i jiných fyziologických soustav
 - fagocyty tvoří mediátory působící na ostatní složky imunitního systému, případně jiných fyziologických soustav

Důvody: výživa, vývoj a tvorba tkání, imunitní reakce, oprava poškozených tkání

Endosymbiotická teorie....

Fagocytóza

(a) Phases of phagocytosis

Copyright © 2001 Benjamin Cummings, an imprint of Addison Wesley Longman, Inc.

http://highered.mcgraw-hill.com/sites/0072495855/student_view0/chapter2/animation_phagocytosis.html

<http://www.youtube.com/watch?v=fpOxgAU5fFQ>

Mikrobicidní mechanismy

Nezávislé na kyslíku

- kyselé pH va fagolyzosomu
- kyselé hydrolázy, neutrální proteinázy
- granulární kationické proteiny (např. fagocytin): poškozují buněčné membrány bakterií, inhibují jejich respiraci
- lysozym: štěpí β -1-4-glykozidickou vazbu polysacharidů buněčné stěny bakterií
- laktoperin: zastavuje růst bakterií, podporuje účinek lysozymu
- histony

Závislé na kyslíku

- reaktivní kyslíkové metabolity na myeloperoxidáze závislé a nezávislé

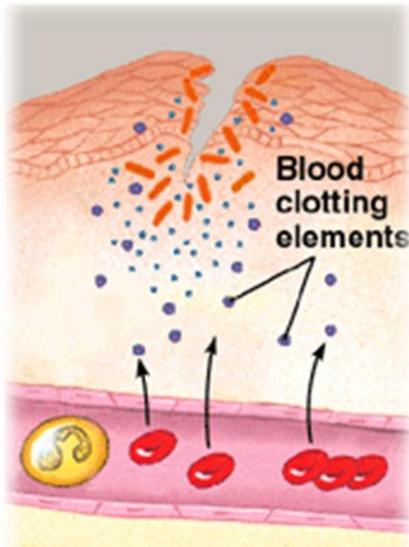
Nespecifická imunita

způsoby realizace:

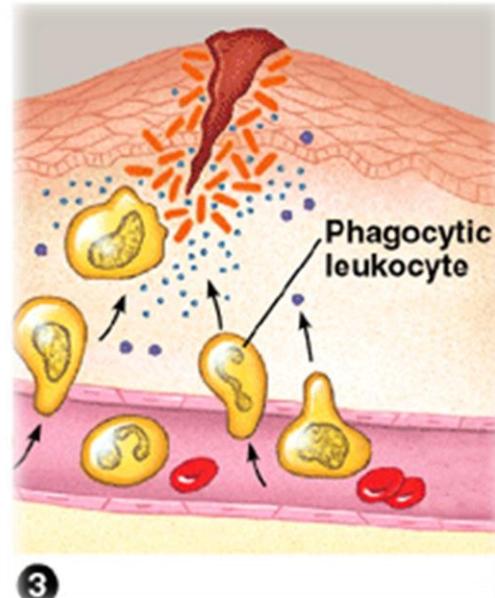
- přirozená cytotoxicita:
 - uvolňování perforinů - látky způsobující perforaci membrány cílových buněk
 - přirození zabíječi = **NK buňky = natural killers**
 - nespecifická obrana proti virům a nádorovým buňkám
 - rozeznávají patologické změny na povrchu buněk
- nespecifická reakce tkáně na dráždění nebo infekci = **ZÁNĚT**
 - do postiženého místa pronikají fagocytující buňky
 - zvýšení krevní sedimentace
 - hnědavý zánět – hnědavé bílé krvinky
 - koncovka –ITIS, ITIDA (bronchitis, encefalitida)
 - **pyrogeny** (z leukocytů) – horečka
 - leukocyty působící na termoregulační centrum v hypotalamu + celková nevolnost → zvýšení účinnosti imunitního systému

Zánět (inflammatio)

- z kapilárek ve kterých je nyní vyšší krevní tlak prosakuje tekutina do místa poranění, čímž dochází k charakteristickému otoku

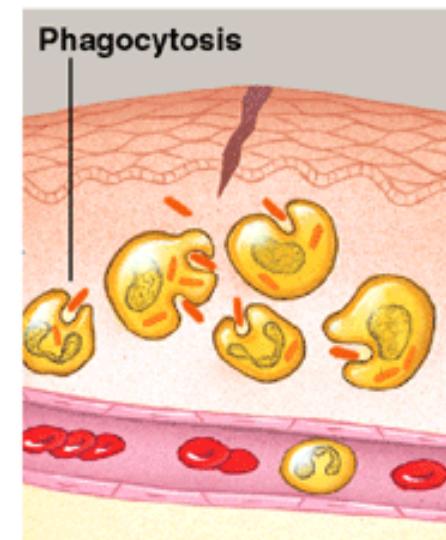
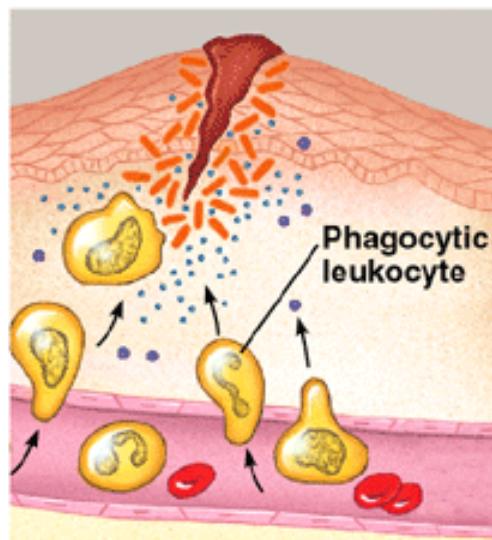
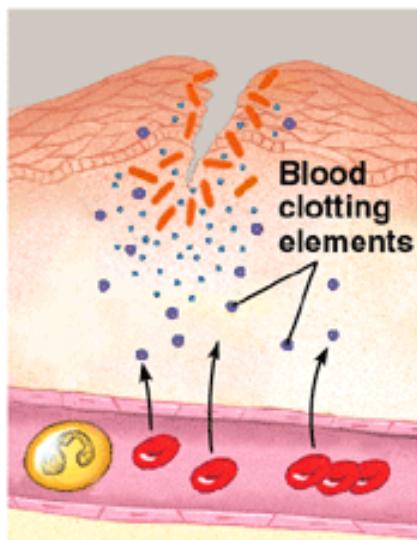
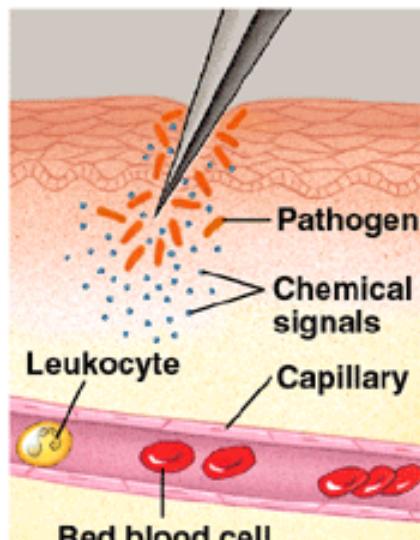
2

3

Zánět (inflammatio)

- Zvýšený krevní průtok a rozšíření kapilár umožní fagocytům proniknout do poraněného místa
- makrofágy fagocytují patogeny a čistí poškozené buňky tkáně. Hnis jsou mrtvé fagocyty, proteiny a tekutina z krevních kapilár

1

2

3

4

Specifická/adaptivní/získaná imunita

- **lymfocyt** = funkční jednotka imunitního systému
- antigen x protilátka
- imunoglobuliny
- specifická imunitní reakce
 - B-lymfocyty (Fabriciova burza): látková imunita
 - T-lymfocyty (thymus): buněčná imunita

Tab. 10.2 Srovnání specifické a nespecifické imunity

	Nespecifická imunita	Specifická imunita
Složky	fagocyty (makrofágy, neutrofily), NK buňky	T-lymfocyty, B-lymfocyty
Charakteristika	proteiny komplementu	protilátky
	kůže, mukózní sekrety epitelu, pH, teplota	lymfocyty v krvi, lymfatických uzlinách a epitelych
	reaguje na struktury společné mnoha různým patogenům	rozpoznávají specifické mikrobiální a patologické molekuly (hl. proteiny)
	nemá imunologickou paměť : při opakované infekci reaguje stále stejně	imunologická paměť : při opakované infekci reaguje rychleji a silněji
	receptory jsou kódovány již v zárodečném vývoji	receptory vznikají náhodnou kombinací během života
	reaguje okamžitě	aktivace trvá několik dní (spojená s klonální expanzí lymfocytů)

Specifická imunita

specifická imunita:

- realizovaná pomocí lymfocytů
- tvorba protilátek - tvoří se proti antigenům
 - protilátky = bílkoviny – imunoglobuliny

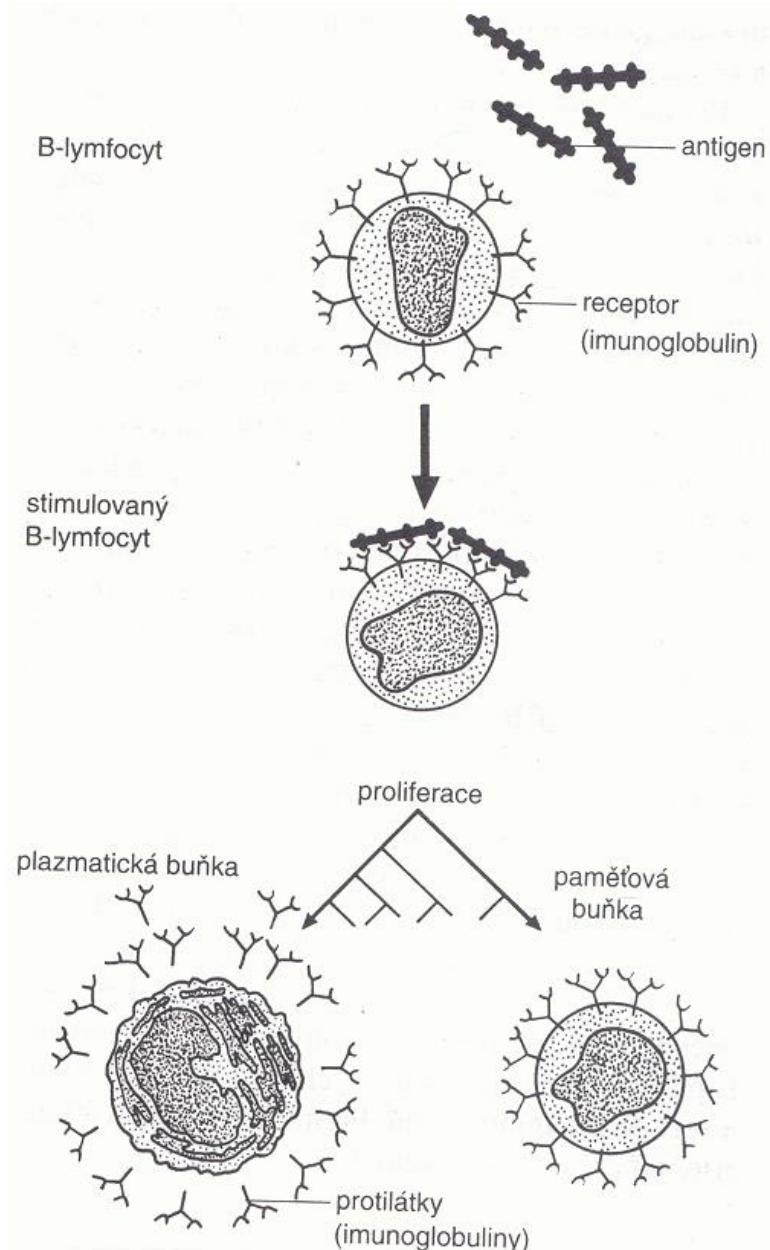
rozdělení:

- humorální imunita:
 - B - lymfocyty (studovány u ptáků v orgánu Fabriciova burza)
- buněčná imunita:
 - T - lymfocyty (studovány v brzlíku = thymus)

Látková – humorální imunita

humorální imunita:

1. B lymfocyty rozpoznají antigen
2. antigeny reagují s vazebnými místy proteinů (receptory - imunoglobuliny) na membránách B lymfocytů
3. dochází k namnožení buněk – **proliferace**
 1. **plazmatické buňky** – aktivní stadium B lymfocytů, producenti protilátek proti danému antigenu (patogenu) → **primární imunitní odpověď**
 2. **paměťové buňky** – žijí velmi dlouho, při novém setkání s týmž antigenem podmiňují rychlou imunologickou reakci (protilátky) → **sekundární imunitní odpověď**

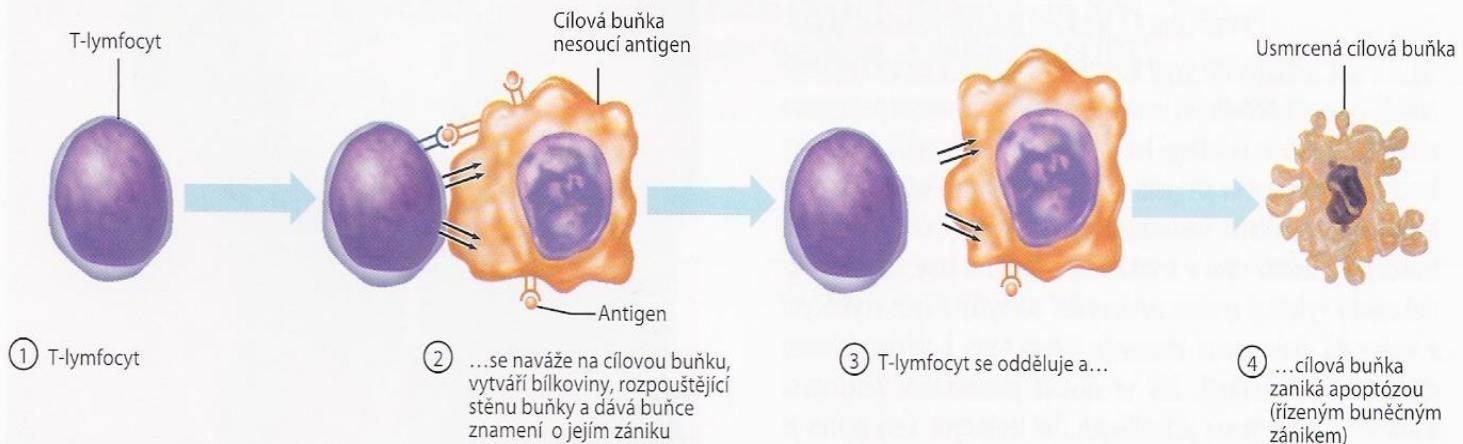

Buněčná imunita

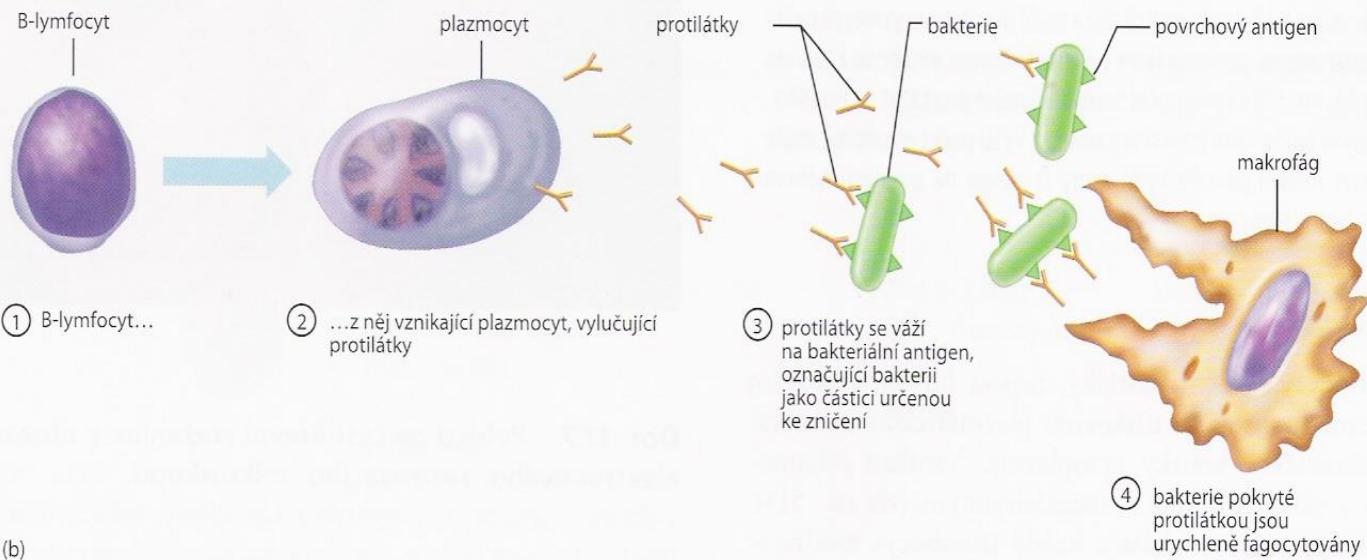
buněčná imunita:

- T-lymfocyty
- netvoří se protilátky
- antigeny se naváží na receptory T-lymfocytů – přímý kontakt obou buněk - zničení cizí buňky
- mohou omezovat nádorové bujení - způsobí nepřijetí transplantovaných orgánů (imunosupresivní látky)
- regulují činnost B-lymfocytů

- Původ adaptivní imunity doprovazejí geny RAG-1 a RAG-2 (recombination activation genes).
- Kódují enzymy rekombinázy – přeskupování genových segmentů pro vazebné místo antigenu na molekule imunoglobulinu, tím generují diverzitu.
- Pravděpodobně přeneseny horizontálně z bakterií.
- Jsou pouze v lymfocytech, v žádných jiných buňkách...

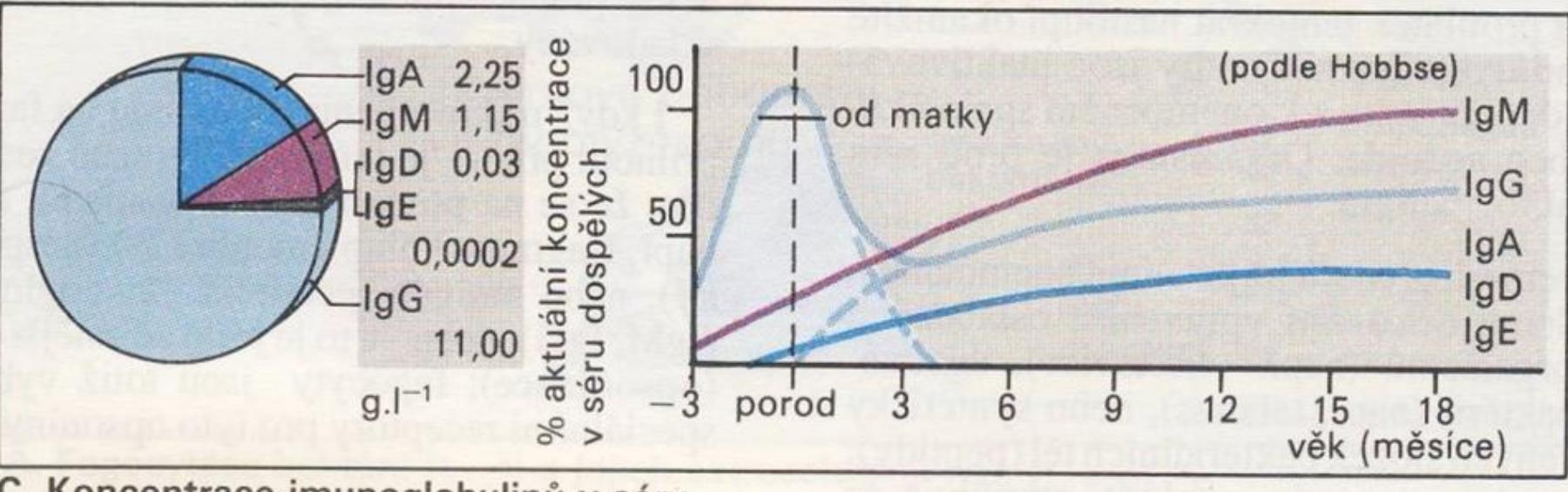
(a)

(b)

Obr. 17.6 – Funkce cytotoxického T-lymfocytu (a) a B-lymocytu (b). T-lymfocyty ničí cílové buňky přímo, B-lymocyty nepřímo – tvorbou protilátek.

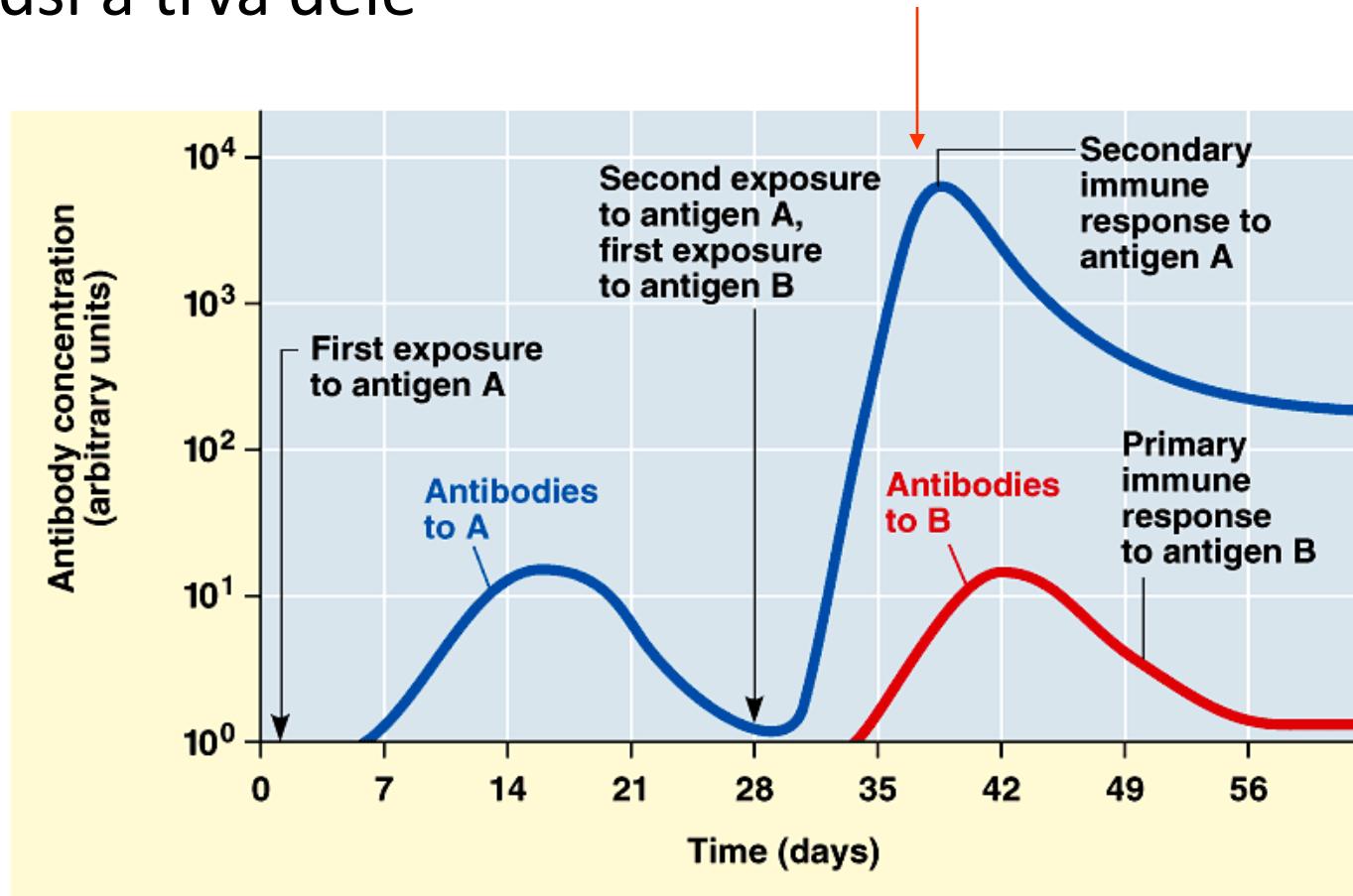
protilátky

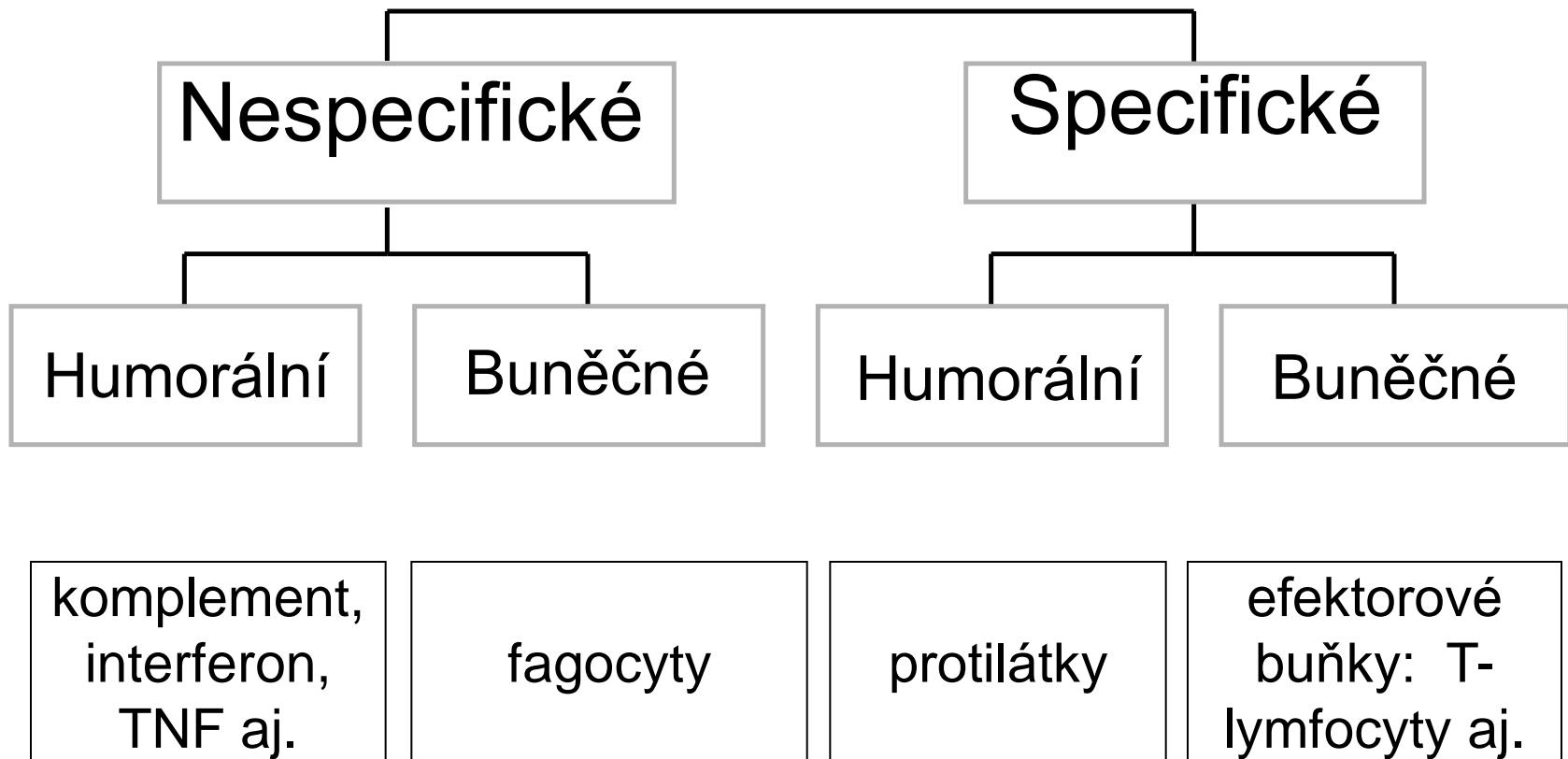
C. Koncentrace imunoglobulinů v séru

Sekundární imunitní odpověď

- Pokud se člověk setká se stejným antigenem později v životě, odpověď organismu je rychlejší (2 - 7 dnů) a prudší a trvá déle

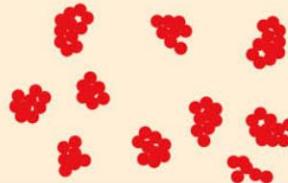
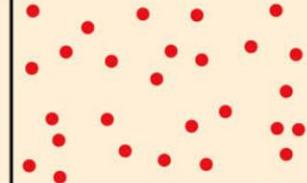
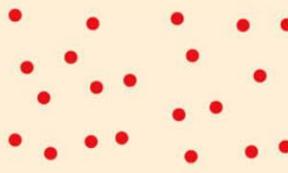
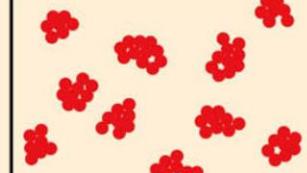
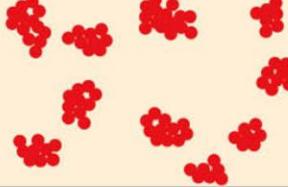
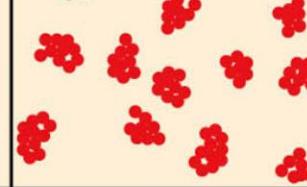
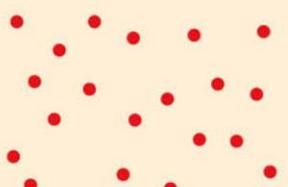
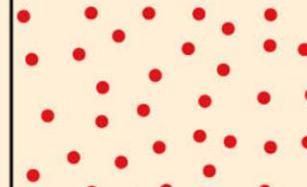

Složky imunitního systému

krevní skupiny

- více systémů – nejznámější: AB0, Rh–faktor
- AB0
 - struktury na povrchu č. krvinek = aglutinogeny
 - A a B, chovají se jako antigeny
 - protilátky v krevní plazmě = aglutininy
 - anti–A a anti–B, způsobují shlukování č. krvinek
 - 4 krevní skupiny podle aglutinogenu
 - A, B, AB, 0

Blood type of cells	Genotype	Antibodies made by body	Reaction to added antibodies	
			Anti-A	Anti-B
A	$I^A I^A$ or $I^A i^O$	Anti-B		
B	$I^B I^B$ or $I^B i^O$	Anti-A		
AB	$I^A I^B$	Neither anti-A nor anti-B		
O	$i^O i^O$	Both anti-A and anti-B		

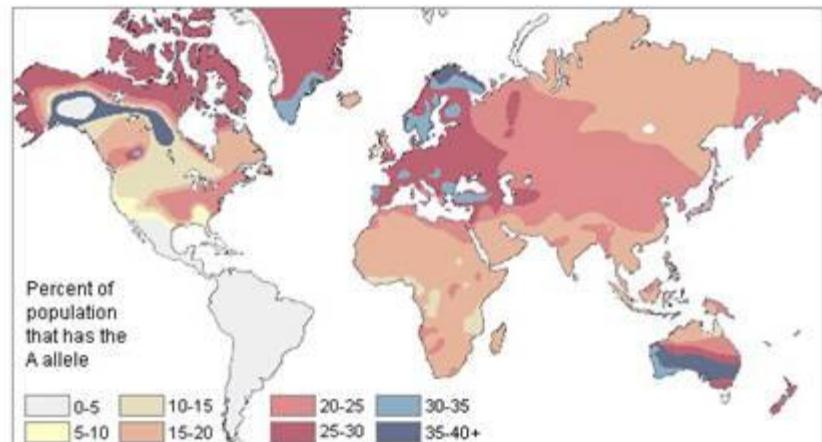
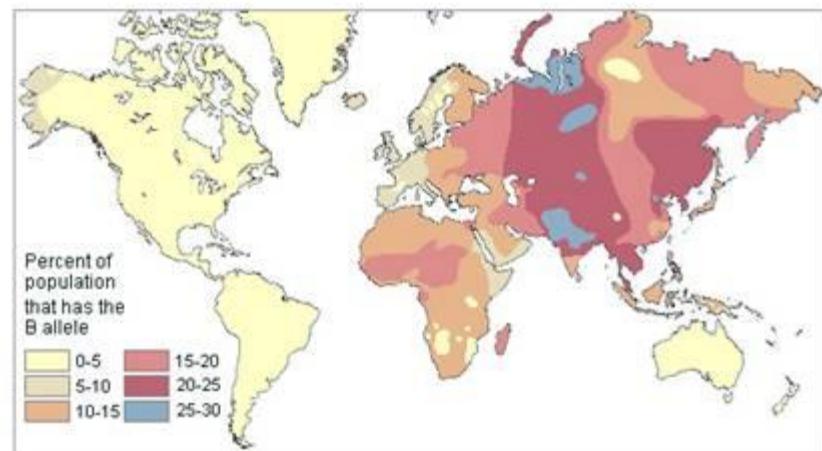
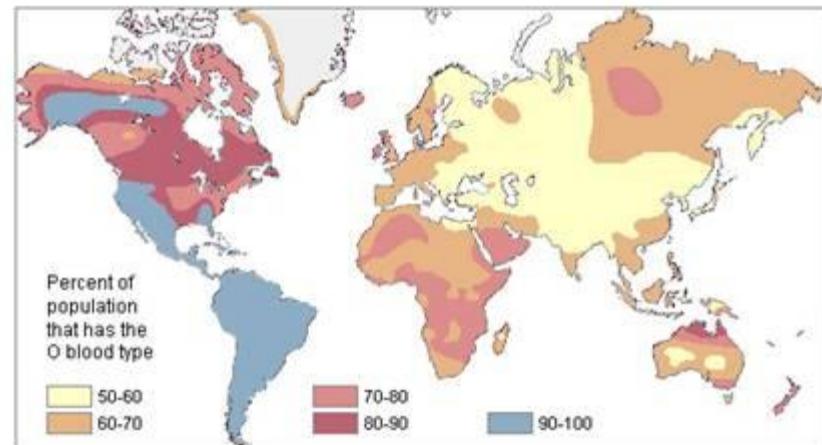
LIFE: THE SCIENCE OF BIOLOGY, Seventh Edition, Figure 10.14 ABO Blood Reactions Are Important in Transfusions
 © 2004 Sinauer Associates, Inc. and W. H. Freeman & Co.

Krevní skupina:

Výskyt:

A	42%
B	12%
AB	8%
O	38%

systém AB0

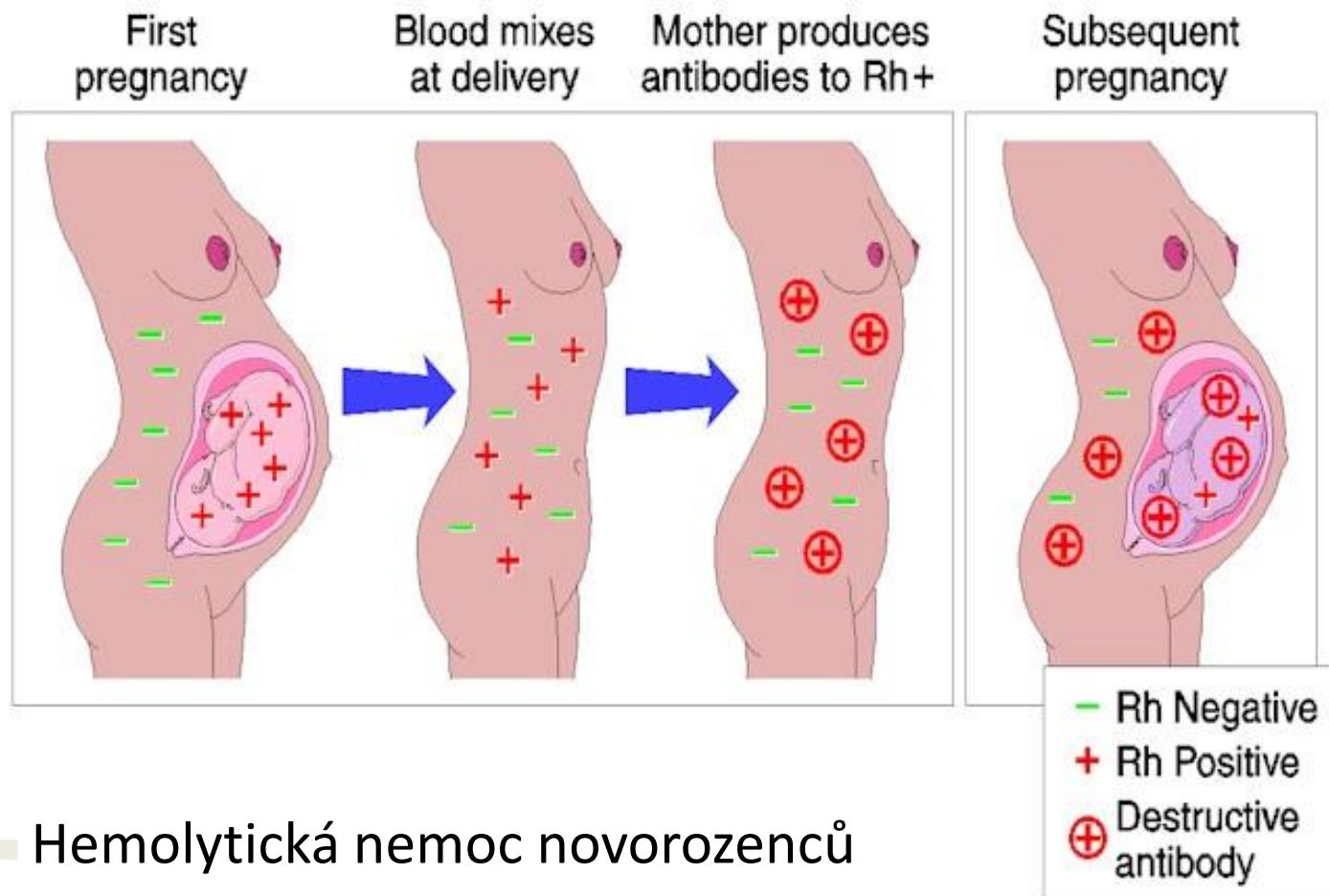

- zastoupení krevních skupin
 - nerovnoměrné
 - různé v různých částech světa
 - od Z k V ubývá A a přibývá B
 - nejvíce A mají Eskymáci a Laponci
 - nejvíce B mají Korejci
 - nejvíce O mají Indiáni (až 100%)

Rh–faktor

- další aglutinogen Rh (makak rhesus)
- protilátky anti–D
- Rh+ a Rh– (asi 15 % populace)
- problémy při těhotenství
 - Rh– matka a Rh+ dítě
 - první těhotenství – smíchání krve → vytvoření protilátek v těle matky → druhé těhotenství → protilátky poškodí plod, předčasné porody
→ vyšetření matky i otce
 - injekce Rhega po porodu (potratu)

Rh faktor a těhotenství

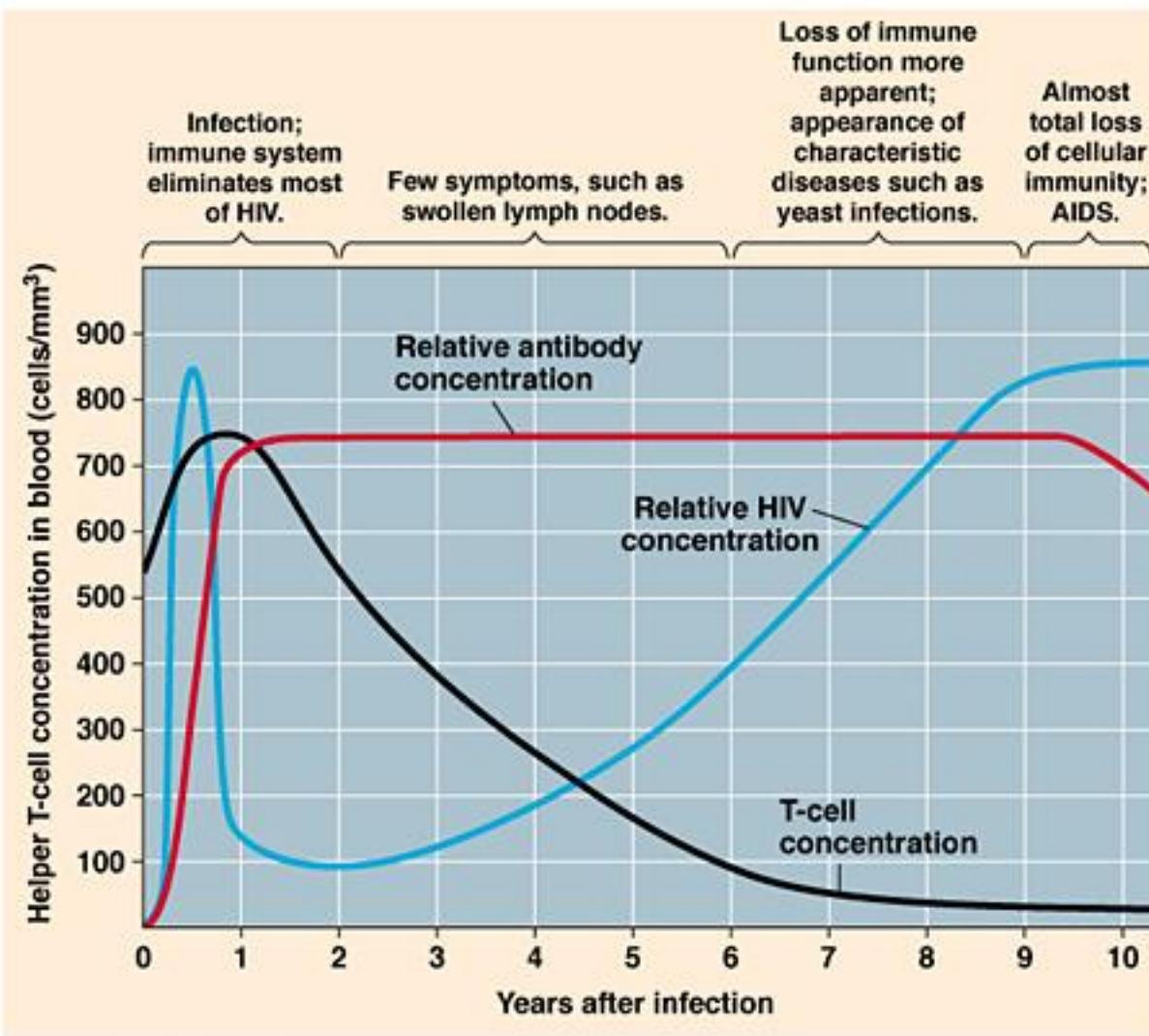

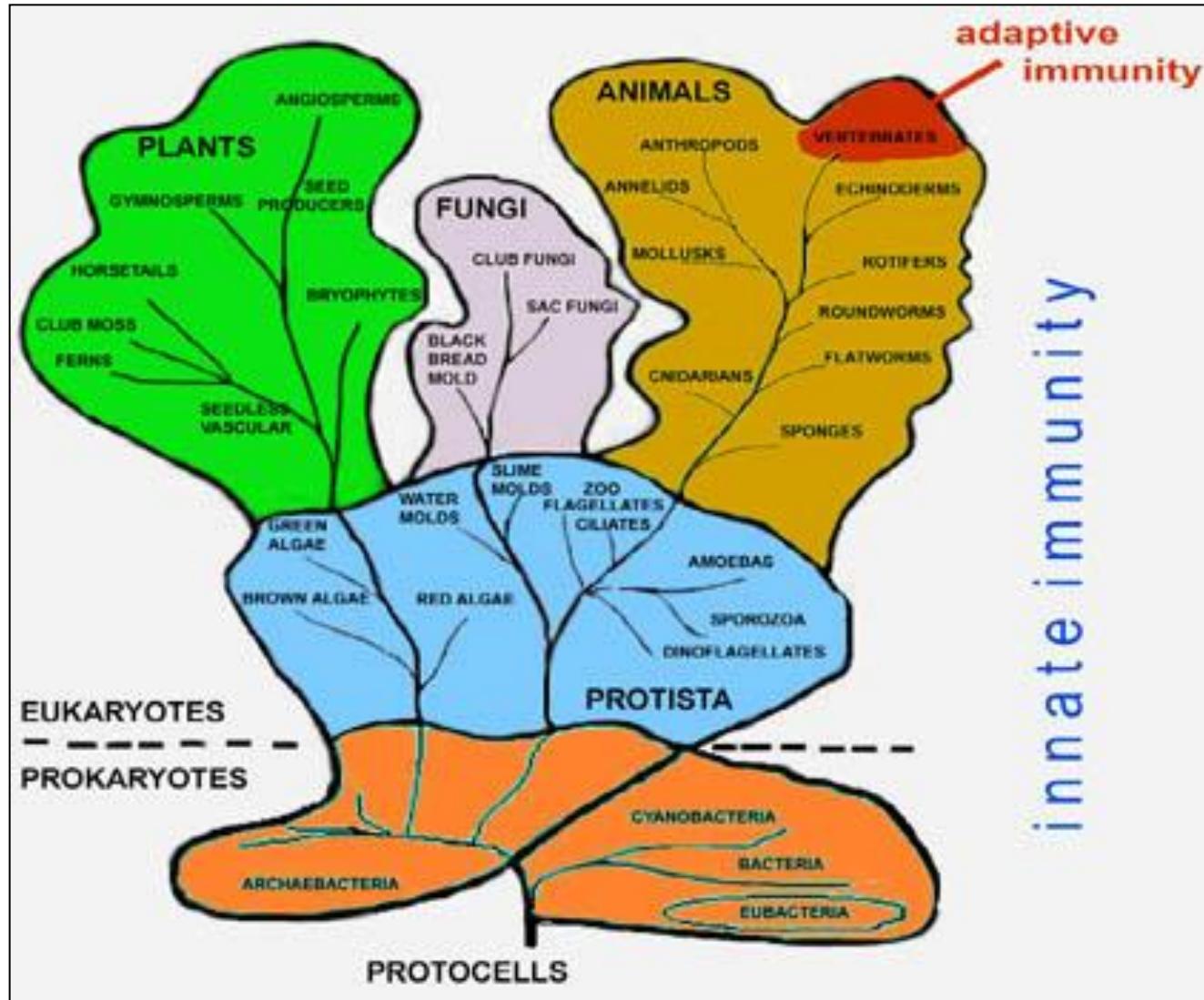
- Hemolytic disease of the newborn

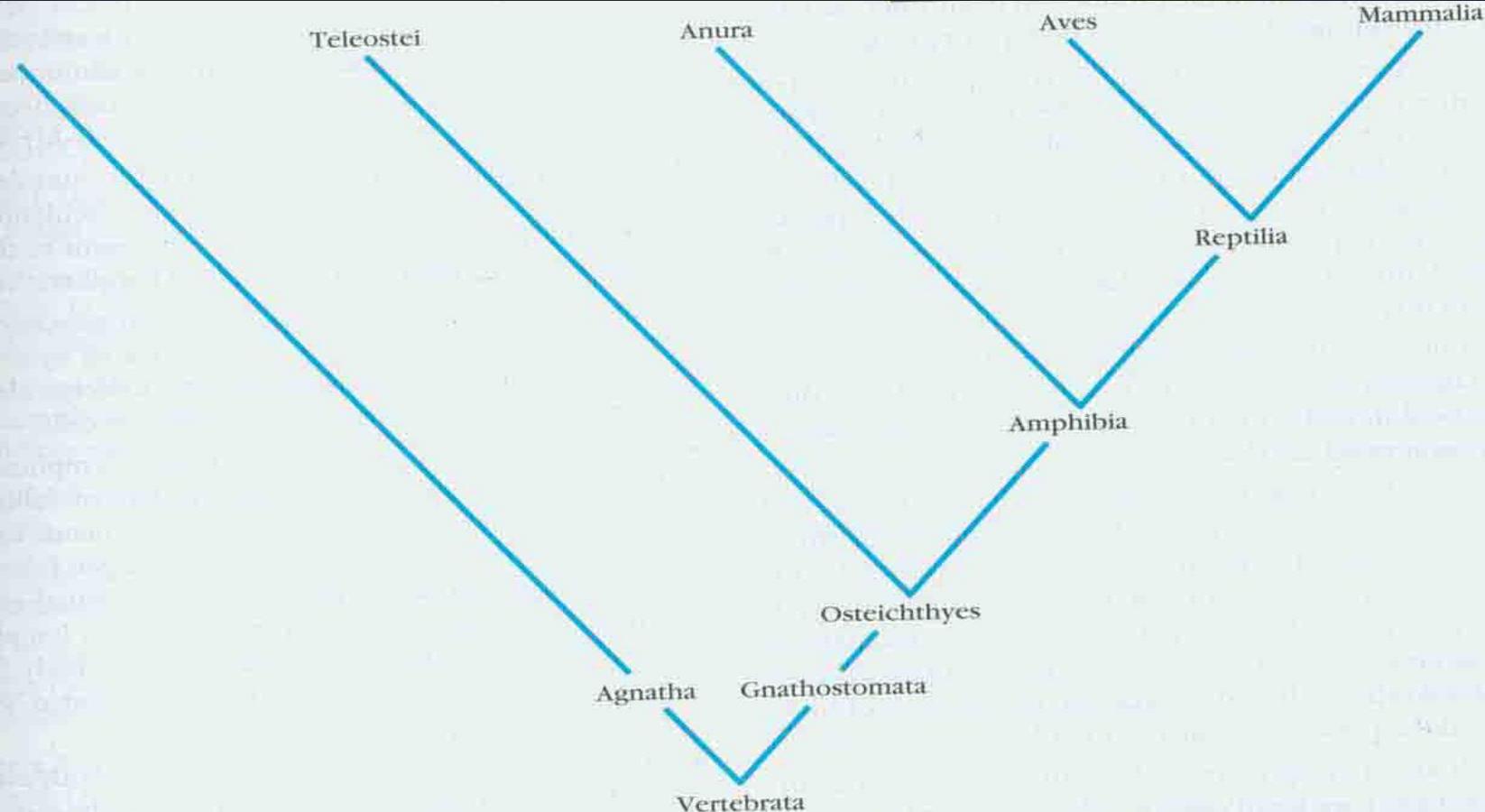
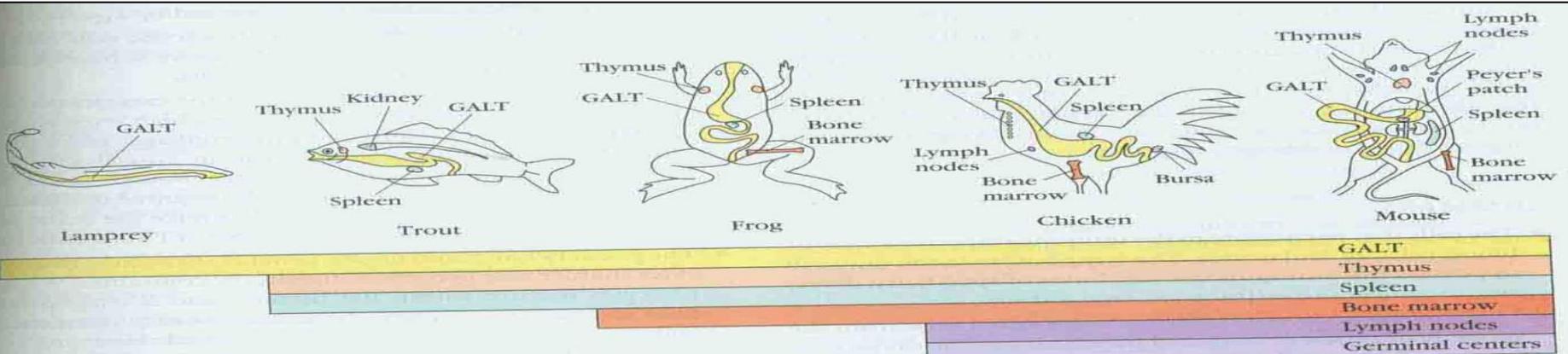
Choroby, onemocnění a poruchy

- **alergie, alergické reakce:**
 - vyvolané přecitlivělostí na jinak všeobecně neškodné látky, tzv. alergeny
 - typické lokální projevy: zarudnutí, otok, svědění kůže, kýchání, zvracení, průjmy, kopřivka
- **autoimunita:**
 - selhání schopnosti rozlišit látky cizorodé od látek tělu vlastních – tvorba protilátek proti vlastním tkáním
 - roztroušená skleróza (narušování myelinových pochev v CNS), hemolytická anémie (protilátky proti antigenům erytrocytů)
- **AIDS:**
 - agens retrovirus HIV – napadá T-lymfocyty
- **nádory**
 - imunitní systém kromě cizích patogenů musí rozpoznávat i abnormální buňky vlastní a potom je eliminovat
 - v případě nádorů tento mechanismus selhává

HIV

Suggested Phylogeny of the Immune System

